

post distillationem aquæ ab ea: Et ex Hermete: Aqua aëris inter cælum & terram existens est vita uniuscujusque rei Ipsa enim aqua solvit corpus in spiritum, & de mortuo facit vitum, & facit matrimonium inter virum & mulierem. Etenim totum beneficium artis facit: De terra quoque sic inquit. Et intellige adhuc, quod ista propria terra quam calcamus non est verum elementum, imò est elementata à suo vero quinto elemento: Nec recedit quinta substantia elementalis à suo corpore elementato de quo terra est formata. Et mox. Sed in centro terræ est virgo & elementum verum quod ignis non poterit ardere: Hic est draco, de quo loquimur, in centrum usque terræ se insinuans, ubi cum magnus sit calor æstum flammæum intra se concipit, quo mulierem seu aquilam comburit. Mulier verò vel aquila, aqua estaëria; quam nonnulli aquilam albam seu cœlestem vocant, & ex Mercurio vulgari, vel salibus sublimatis conficere satagunt, sequentes in eo ductum quorundam cæcorum in hac arte, lynceos se simulant; Sed amen dico tibi, inquit Bernhardus Comes in Epist. quod nulla aqua naturali reductione speciem metallicam dissolvit, nisi illa, que permanet ei in materia & forma, & quam metalla ipsa possunt recongelare: Et mox. Nec corporibus pertinet aqua in solutionibus, quæ iis in congelationibus non permanet: Et paulò post: Amen dico tibi, quod oleum naturas naturaliter incerans & conjungens ac naturaliter introducens medicinam in alia corporatingenda, non componitur ex alio extraneo, sed tantum ex visceribus corporis dissolvendi: Aquila itaque & mulier, nec non draco actotius ferè artis arcana hoc percepto, intelliguntur, quæ fortè nimis aperito naturæ gremio hactenus doctrinæ filiis exposuimus & declaravimus, ut hinc DEO SIT GLORIA.